

БУДИЛНИЧЕ

детска притурка

ЖАНТАЗЛИЦИ

РАН БОСИЛЕК

СЛЪНЧОГЛЕДИ

Виком вика
есен златолика:
"Излезнете,
орачи, сеячи!
Разорете
отново земята
и хвърлете
в нея семената!
Ей, гечица,
книги пригласете,
в училище
по-скоро идете
ум и разум
вие съберете!
Като слънце
науката свети.
Слънчогледи
гечица, бъдете
и очички
жадно устремете
в това слънце
златно, благодатно!"

ДОРА ГАБЕ

МОЛИТВА

О, Господи,
от всички най-добър,
от всички най-голям!
Ти, дете си в небето сам,
а знаеш тук каквото става,
и слънцето отде изгрява
и де звездичките се крият,
и как тревите сочец пият,
и разцъфтяват, и узряват!
Сега ме гледаш,
Божичко, оттам
и знаеш днешния ми грях.
И ме е срам, и ме е страх!
А мама рече: "Господ е добър,
на всички ни прощава."
Затуй ти давам
сърцето си и
двете си очички,
и двете си ръчички -
да ти се молят да простиш
на всички братя и сестрички.
И татко да не ми се кара,
а мама да не плаче,
и баба да не е такава стара,
и веч да няма на земята
ни едно сираче!

А пък уроците си утре
да ги знам.

О, Господи,
от всички най-добър,
от всички най-голям!

БОГОРОДИЧКИ

Слънцето тъй кротичко
си грее,
лялото отмина,
цъфнали са богородичките
розови, лилави -
птиченцата са отишли вече.
Много, много здраве!

Мама е отворила прозореца,
гледа през балкона -
слънцето огряло
майка Богородичка
в златната икона.

Гледат двете майки
през прозореца
кротки, търпеливи -
бели, розови, лилави
богородички,
колко сте красиви!

РАДОЙ РАЛИН ПЪРВОТО СТИХОТВОРЕНИЕ

Аз се научих да чета твърде рано.
Баща ми беше донесъл дървен бук-
вар, чиито букви научих първо с мо-
лив да рисувам и след това да ги из-
говарям. Изговарях ги по странен
начин: бъ, въ, гъ, дъ...на "ъ" вместо
на "е". И даже след време, като се
движиох из улиците и четях вече
фирмите. Само че да кажем "Хлебар"
изричах "Хълъбъаръ". Така полека-ле-
ка започнах да се ограмотявам.
Във второ отделение веднъж ни да-
доха домашна работа за пролетта

и аз я написах в стихове: "...пролет-
ни вести носят ви аз" и т.н. Учител-
ката ги прочете пред целия клас.
През есента на същата година в
печатницата на баща ми започна
да се печати едно детско вестниче
- "Изгрев". Редактираше го Стефан
Султанов, учител. Това беше мал-
ко по формат вестниче, но за мен
беше едно чудо обстоятелството,
че ще се печата вестниче за деца.
В него аз за първи път прочетох
името на Александър Геров, защо-
то там се помещаваха и опити на
ученици. Оттогава вече като име
го следя.. и цял живот си останах-

ме приятели... Аз бях написал едно
стихотворение, което учителят
Султанов го погледна, поправи, до-
колкото си спомням, само една ду-
ма и го отпечата. Казваше се
"Есен".

*Есента мила
рано ранила,
взела си боята
да шари листата.
Шари ги, шари,
горде ги попари.
Листата отрони,
птичките прогони.*